

[Lykketoft]

Og når jeg håbede, at det her var en øvelse, og at det næste gang ville blive et fuldført eksperiment, at SF deltog i at tage medansvar for store dele af dansk politik, så er det, fordi jeg tror, det ville være en tilgang for synspunkter, som Socialdemokratiet og SF er fælles om, hvis SF ikke bare var med undervejs, men også helt frem til målet.

Derfor ønsket og håbet om, at det alligevel har været en god øvelse; og så tager vi taktikken her i dag med og den kritik, som vi selvfølgelig skal have fra SF. Sådan er rollefordelingen, sådan har SF valgt at rollefordelingen er. Men jeg tager det ikke særlig alvorligt med den kritik, sådan som forløbet har været.

Så vil jeg gerne til allersidst sige til fru Inger Stilling Pedersen, at jeg synes, det var et fantastisk centralt synspunkt, fru Inger Stilling Pedersen præsenterede – fuldstændig det samme synspunkt i øvrigt, som Socialdemokratiet har på hele debatten om aktivering. Vi må se at få banket hul på den gammeldags kassetænkning, hvor vi på den ene side lader, som om det er en besparelse for en kommune at fyre en hjemmehjælper, og derefter lader staten udbetale den samme person næsten det samme beløb over a-kasse-systemet eller bistandssystemet med udtrykkelig forpligtigelse til ikke at lave noget.

Det er det mønster, vi skal have brudt ned. Det er det, som er den politiske hovedopgave for os alle sammen i det nye år.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg er glad for hr. Bilgrav-Nielsens spørgsmål til mig, for det illustrerer, at jeg ikke kan have udtrykt mig særlig klart, siden hr. Bilgrav-Nielsen så fuldstændigt har kunnet misforstå mit indlæg.

I mit indlæg udtrykte jeg stor glæde over det opnåede resultat og fremhævede, at det for os var vigtigt at have fået de sociale pletter væk, fået underskuddet ned og fået en bedre beskæftigelsesprofil end det, der oprindeligt lå. Det var vores tre mål for forhandlingerne, og jeg synes, vi har nået et godt resultat. Jeg tror også, det er med til at give en politisk stabilitet, som er god.

Jeg fremhævede i den forbindelse, at man havde fulgt den idé, vi i øvrigt lancerede på Socialdemokratiets sommergruppemøde, nem-

lig at alle partier skulle være med i forhandlingerne – at man ikke skulle lave et udskilningsløb. Jeg tror, at den forhandlingsform har givet et bedre resultat, end man ellers ville have opnået. Og så brugte jeg endelig det udtryk – en kompliment, som jeg havde håbet i hvert fald havde gjort et fordelagtigt indtryk på hr. Bilgrav-Nielsen – at der var udvist betydeligt parlamentarisk håndværk i forbindelse med arbejdet.

Men når alt det pæne er sagt, kommer vi jo ikke uden om – uden at bruge store ord som, at alt går skidt eller krise eller noget andet – at der er meget tunge problemer i det danske samfund, som familierne oplever, som virksomhederne oplever, som kommunerne oplever. Hver dag rummer sin triste nyhed om tab af nye arbejdspladser. Jeg advarede mod den afstand mellem det rosenrøde billede, man tegner på den ene side af dansk økonomi i alle de officielle taler – senest hørte vi jo Venstres ordfører komme med et sådant skønmaleri – og så på den anden side den virkelighed, folk lever i. Dét sagde jeg, at for Socialdemokratiet var det afgørende i foråret at gøre kampen mod arbejdsløsheden til et hovedtema sammen med andre partier.

Hvis jeg endelig skal gøre en parlamentarisk bemærkning, så er det, at vi jo i øjeblikket ser ganske mange flertal om ganske mange sager. Og hr. Bilgrav-Nielsen skal lægge mærke til, at Socialdemokratiet indgår i alle disse flertal, nogle gange sammen med regeringspartierne, nogle gange med hr. Bilgrav-Nielsens parti og andre partier uden om regeringen. I alle tilfælde prøver Socialdemokratiet at formidle det bredeste tænkelige samarbejde. Det var selvfølgelig noget, vi gik til valg på sidste gang, og som jeg synes er lykkedes godt; og det er også i den relation, at min bemærkning – ikke generelt om forholdet mellem Centrum-Demokraterne og Socialdemokratiet, men konkret om hvad der er sket under finanslovforhandlingerne – skal ses.

Der var en klar forståelse os imellem ved førstebehandlingen om, at de sociale forringelser skulle ud af finanslovsforslaget. Den forståelse har holdt fra start til mål, men deri ligger jo ikke, at der nu er dannet en ny alliance i dansk politik eller noget som helst af den art, som Venstres ordfører her nævnte. Og hvis man endelig skal tale om at lefle, så er der vist